

Otto Horninge

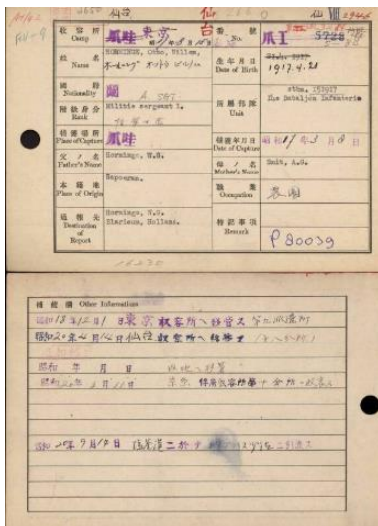

Otto Willem Horninge is geboren 21 april 1917 in Sapoeran, NOI. Hij was de zoon van Willem Gerard Horninge en Annie Geertruida Smit

Otto was hopman en oubaas bij de Scoutinggroep in Kediri. In oktober 1937 wordt neemt Dryff zijn rol als hopman over. Otto blijft wel aan als oubaas.

Op 10 mei 1941 hielden de scouts uit Kediri een herdenking. Hopman Horninge las de proclamatie van H.M. de Koningin van 10 mei 1940 voor en het Wilhelmus werd gezongen. Akela Schakel herdacht de gevallen en ook hopman Walstra was betrokken.

De padvinders van de plaatselijke afdeling van de Ned. Indische Padvinders Vereeniging hebben den 10 Mei-dag plechtig herdacht op het erf van de 1ste Europeesche lagere school. Van 7 tot 9 uur brandde aldaar een wachtvuur, als een symbolische weergave van de wacht aan de grenzen door de Nederlandsche soldaten. Verkenners van de vijf groepen hielden afwisselend de wacht. Om 9 uur schaarden alle padvinders en padvindsters zich om een groot kampvuur onder groote belangstelling van de zijde van het Europeesche publiek. Hopman Horninge sprak woorden van welkom en de proclamatie van H. M. de Koningin van 10 Mei 1940 werd voorgelezen, waarop het Wilhelmus werd aangeheven.

Tijdens de mobilisatie was hij Militie Sergeant I bij het 14e bataljon Infanterie. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Otto werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspinnen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Otto werd overgebracht naar Japan en kwam via Rabaul op 1 december 1943 aan in kamp Omori in Japan. De gevangenen werden hier ingezet voor het verhogen van het strand, laden en lossen van treinen en werken in pakhuis (Nippon Express Co).

Meer informatie

[Sendai 5B, naamlijst 155 Nederlanders, sept 1945 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Tokyo 0A1.htm](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

[Registratie Willem Gerard Horninge & Annie Geertruida Smit & Jan Gerard Horninge & Otto](#)

[Willem Horninge & Anna Wilhelmina Horninge in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Algemeen handelsblad voor Nederlandsch-Indië » 14 okt 1937 - Art. 95 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 25 apr 1939 - Art. 226 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 16 mei 1939 - Art. 166 | Delpher](#)

[De Indische courant » 13 mei 1941 - Art. 262 | Delpher](#)

[De locomotief » 26 okt 1939 - Art. 198 | Delpher](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.